

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA DO 2014
("STARA MATURA")**

**JĘZYK POLSKI
POZIOM ROZSZERZONY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MPO-R1**

MAJ 2017

Tworzenie informacji	Napisanie własnego tekstu w związku z tekstem literackim zamieszczonym w arkuszu.
----------------------	---

Temat 1. **Zinterpretuj opowiadanie Marka Nowakowskiego *Album*. Zwrót uwagę na charakter przedstawionych zdarzeń, sposób kreacji bohaterów i ich postawy.**

I. ROZWINIĘCIE TEMATU (maksymalnie 26 punktów)

	Punktacja
1. Wstępne rozpoznanie, np.:	0–3
a. powrót do zdarzeń z przeszłości (retrospekcja, konwencja wspomnienia),
b. relacja pośrednia (przytoczenie opowieści siostry),
c. narracja pierwszoosobowa,
d. dystans narratora (próba spojrzenia na przeżycia wojenne z perspektywy czasu),
e. ukazanie brutalnej prawdy o wojnie utrwalonej na fotografiach,
f. ukazanie społecznych/indywidualnych skutków wojny,
g. objaśnienie znaczenia tytułowego albumu.	
2. Czas i miejsce zdarzeń, np.:	0–3
a. małe, spokojne miasteczko,
b. zapewniająca anonimowość ulica wielkiego miasta,
c. chronologiczny porządek opowieści,
d. wybuch wojny jako cenzura (np. między dzieciństwem a dojrzałością),
e. różny czas zdarzeń i czas opowiadania,
f. ukazanie postaci w ważnym momencie życia (i ważnym momencie dziejowym).	
3. Kreacja postaci siostry, np.:	0–4
a. typowa nastolatka (podlotek),
b. zaangażowanie w dziewczętą przyjaźń,
c. fascynacja/zainteresowanie domem/rodziną przyjaciółki,
d. budząca się kobiecość („kobieca zazdrość”, zainteresowanie modą),
e. nagłe zderzenie z rzeczywistością (poznanie prawdy o rodzinie Nosków),
f. lęk przed ujawnieniem poznanej prawdy/tajemnicy,
g. nieudana próba nawiązania kontaktu z dawną przyjaciółką.	
4. Kreacja postaci Hanki, np.:	0–4
a. szkolna przyjaciółka siostry narratorki,
b. zna tajemnicę rodziny (wie o zbrodniczej działalności ojca),
c. akceptuje prezenty pochodzące od zrabowanych ofiar,
d. świadomie uczestniczy w podwójnym życiu rodziny,
e. brutalna w sytuacji zagrożenia (groźba ujawnienia tajemnicy ojca),
f. niezdolna do prawdziwej przyjaźni/egoistka,
g. ucieka przed przeszłością („zniknęła bez śladu”).	
5. Kreacja postaci pana Noska, np.:	0–4
a. uprzejmy wobec kobiet,
b. dla domowników/mieszkańców wesoły/troskliwy/energiczny,
c. zaradny/praktyczny,
d. ukrywa prawdziwą tożsamość,
e. współpracuje z Niemcami w popełnianych przez nich zbrodniach,
f. czerpie korzyści ze zbrodniczej działalności („prezenty”),
g. budzi podejrzania mieszkańców („mętna persona”, „rozmaicie o nim mówią”),	

- 6. Sposoby kreowania postaci, np.:** 0–4
- kontrast,
 - obiektywizm (brak wartościowania, dystans czasowy, relacja pośrednia),
 - charakteryzowanie postaci przez ich zachowania,
 - zastosowanie równoważników zdań/zdań eliptycznych (dynamizm/ekspresja w opisie fotografii),
 - zmiana kreowanych wizerunków postaci przez zaskakujący zwrot akcji,
 - powojenne spotkanie z Hanką jako swoista pointa (rozwiążanie akcji),
 - kreacja czasu i miejsca powiązana z kreacją postaci (zmiana okoliczności wiąże się ściśle ze zmianą w zachowaniach/kreacjach postaci).

- 7. Konteksty interpretacyjne.** 0–1

- 8. Podsumowanie:** 0–3

pełne, np.: refleksja dotycząca prawdy o człowieku (np. w sytuacji wyboru między dobrem a złem ujawnia się prawda o człowieku); retrospekcja jako sposób na zrozumienie rzeczywistości; opowiadanie ukazuje trudność w przezwyciężenia traumy z czasów wojny; dostrzeżenie związku postaw bohaterów ze sposobem ich kreacji); (3)

częściowe, np.: refleksja dotycząca prawdy o człowieku (np. w sytuacji wyboru między dobrem a złem ujawnia się prawda o człowieku); próba przezwyciężenia traumy z czasów wojny; dostrzeżenie związku postaw bohaterów ze sposobem ich kreacji); (2)

próba podsumowania, np.: refleksja dotycząca prawdy o człowieku (np. w sytuacji wyboru między dobrem a złem ujawnia się prawda o człowieku) lub opowiadanie ukazuje trudność w przezwyciężenia traumy z czasów wojny lub dostrzeżenie związku postaw bohaterów ze sposobem ich kreacji. (1)

Temat 2. Porównaj obrazy utopii ukazane w utworze Marka Grechuty *Cisza oddechu trawy* i wierszu Wisławy Szymborskiej *Utopia*. Zwróć uwagę na sposoby przedstawienia utopii i funkcje, jakie pełni ona w obu utworach.

I. ROZWINIĘCIE TEMATU (maksymalnie 26 punktów)

Punktacja

- 1. Zasada zestawienia tekstów, np.:** 0–3
- ten sam motyw (utopia; wyobrażenie idealnego świata),
 - podobieństwo obrazów (niezaludnione wyspy),
 - obraz utopii utrwalony w kulturze – reinterpretacja tego obrazu,
 - odmienne sposoby kreowania obrazu utopii,
 - odmienne funkcje obrazu utopii.

Cisza oddechu trawy

- 2. Obraz utopii, np.:** 0–3
- niezamieszczana wyspa,
 - wszechobecna cisza,
 - miejscie odludne/niedostępne/dzikie (porośnięte gęstym lasem),
 - tajemniczość, egzotyka,
 - oaza spokoju,
 - miejscie święte,
 - przestrzeń nerealna,
 - przeciwieństwo cywilizacji,
 - miejscie niedzielnych (świątecznych) wypraw mieszkańców miasta.

- 3. Sposób przedstawienia utopii, np.: 0–4**
- statyczność opisu,
 - plastyczność,
 - anaforyczność,
 - wyliczenia (*rodziny, dzieci, zwierzęta...*),
 - metaforyzacja,
 - hiperbolizacja (podkreśla niedostępność wyspy, potęguje wrażenie ciszy),
 - sakralizacja przestrzeni (*jej teren jest święty*),
 - rytmizacja,
 - sensualność (onomatopeje),
 - kontrast (cisza natury/wyspy – zgiełk miasta).
- 4. Funkcje utopii, np.: 0–3**
- konkretyzuje marzenia współczesnego człowieka o lepszym świecie,
 - wskazuje na potrzebę chwilowej ucieczki od zgiełku cywilizacji,
 - przypomina świat bezpowrotnie utracony,
 - jest przeciwieństwem codzienności,
 - symbolizuje ład, porządek,
 - podkreśla potrzebę refleksji,
 - stanowi oazę spokoju,
 - ukazuje świat idealny,
 - odwołuje się do obrazu utrwalonego w kulturze.
- Utopia***
- 5. Obraz utopii, np.: 0–3**
- ma cechy fizyczne (topografię),
 - jest uporządkowana (podlega prawom fizyki),
 - tworzą ją abstrakcyjne pojęcia,
 - oferuje gotowe odpowiedzi na ważne pytania,
 - odkrywa tajemnice,
 - jest przestrzenią wiedzy (ostoją rozumu),
 - daje pewność sądów,
 - idealna (powabna),
 - nie pozwala na popełnianie błędów,
 - świadomie opuszczona przez ludzi (bezludna).
- 6. Sposoby przedstawiania utopii, np.: 0–4**
- postać mówiąca wchodzi w rolę przewodnika (narracyjność),
 - pozorny realizm/opisowość (szczegółowość i obszerność opisu wyspy),
 - przekształcenia frazeologicznych (gra słowna),
 - niejednorodność stylistyczna (styl potoczny; terminologia naukowa/filozoficzna),
 - abstrakcyjne pojęcia tworzą topografię wyspy (konkretyzacja),
 - stosowanie wielkich liter indywidualizuje nazwy pospolite (wyróżnia ważne pojęcia),
 - porządek topograficzny służy budowaniu porządku myśli,
 - ironia,
 - hiperbolizacja,
 - bogata symbolika (drzewo, jaskinia, źródło, morze),
 - funkcja metafory kończącej utwór (np. przeciwstawienie utopii i realnego życia),
 - nawiązania biblijne,
 - nawiązania do różnych systemów filozoficznych.

- 7. Funkcje utopii, np.: 0–3**
- a. podkreśla rozdźwięk między światem idealnym, a zwykłym życiem,
 - b. uświadamia, że może istnieć tylko w ludzkich wyobrażeniach,
 - c. jest antytezą prawdziwego życia (pełnego rozterek i wątpliwości),
 - d. podkreśla swoją nierealność/sztuczność,
 - e. pokazuje, że w gruncie rzeczy człowiek nie chce kierować się wyłącznie rozumem,
 - f. poszukiwanie jej nie zapewni człowiekowi szczęścia,
 - g. poznanie tajemnic bytu pozbawia człowieka sensu życia,
 - h. świat podlegający dyktatowi rozumu staje się nieludzki,
 - i. świat doskonały przynosi rozczarowanie,
 - j. demaskuje złudność przekonania, że świat może być prosty,
 - k. odkrywa ludzkie potrzeby,
 - l. odkrywa/opisuje naturę człowieka,
 - m. polemizuje z oświeceniowym (utrwalonym) obrazem utopii.

- 8. Podsumowanie 0–3**
- pełne, np.:** dostrzeżenie podobieństw i różnic w kreowaniu obrazu utopii; dostrzeżenie, że obraz utopii w tekście Grechuty jest bliższy tradycyjnej konwencji, a obraz w tekście Szymbowskiej ma charakter polemiczny; uogólnienie dotyczące sposobów przedstawiania utopii; (3)
- częściowe, np.:** dostrzeżenie podobieństw i różnic w kreowaniu obrazu utopii; uogólnienie dotyczące sposobów przedstawiania utopii; (2)
- próba podsumowania, np.:** dostrzeżenie podobieństw i różnic w kreowaniu obrazu utopii. (1)

II. KOMPOZYCJA (maksymalnie 2 punkty)

- Kompozycję wypracowania ocenia się wtedy, gdy przyznane zostały punkty za rozwinięcie tematu.*
- podporządkowana zamysłowi funkcjonalnemu wobec tematu, spójna wewnętrznie, przejrzysta i logiczna; pełna konsekwencja w układzie graficznym; 2 p.
 - uporządkowana wobec przyjętego kryterium, spójna; graficzne wyodrębnienie głównych części. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

III. STYL (maksymalnie 2 punkty)

- jasny, żywy, swobodny, zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi; urozmaicona leksyka; 2 p.
- zgodny z zastosowaną formą wypowiedzi, na ogólnie jasny; wystarczająca leksyka. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

IV. JĘZYK (maksymalnie 8 punktów)

- język w całej pracy komunikatywny, poprawna, urozmaicona składnia, poprawne: słownictwo, frazeologia, fleksja; 8 p.
- język w całej pracy komunikatywny, poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia i fleksja; 6 p.
- język w całej pracy komunikatywny, poprawna fleksja, w większości poprawne: składnia, słownictwo, frazeologia; 4 p.
- język w pracy komunikatywny mimo błędów składniowych, leksykalnych (słownictwo i frazeologia), fleksyjnych; 2 p.
- język w pracy komunikatywny mimo błędów fleksyjnych, licznych błędów składniowych, leksykalnych. 1 p.

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

V. ZAPIS (maksymalnie 2 punkty)

- bezbłędna ortografia; poprawna interpunkcja (nieliczne błędy), **2 p.**
- poprawna ortografia (nieliczne błędy różnego stopnia); na ogół poprawna interpunkcja. **1 p.**

Uwaga: jeśli powyższe kryteria nie zostały spełnione, nie przyznaje się punktów.

VI. SZCZEGÓLNE WALORY PRACY**0–4**